

ТРЕТЬЯ ГЛАВА.

Кому не к познать Святославъ, рускы-
атъ великии князь, и баша на оного-
зи Владимира, кому-то Волжскы-тѣ
Болгары Бохмичи ся вричахъ седем-
десетъ гуріи на онъ-зи свѣтъ, само
на той-зи свѣтъ «свинины не ясти и вина не пи-
«ти», и кой-то имъ отговори «Руси есть веселie
«пить, не можетъ безъ того бѣти». Святославъ
бѣше най подирны-атъ прѣдставникъ на род-
атъ рускы отъ колѣно на ветхы-тѣ земныы бо-
говы.

Отхраненъ въ обычаи и въ старж вѣрж на-
дѣда си и баша си, Святославъ дириаше тѣх-
ны-атъ животъ. Той живѣаше на конь, спѣше
на сѣдло, не подъ чѣдъръ, а подъ Бога, остра